

PÄIVI TAKALA

My Precious

5.–29.9.2024

Päivi Takalas separatutställning *My Precious* öppnar en dörr till ett tyst rum fullt av målningar med flödande ljus och flexibelt tänkande. Kritiskt, med mild blick och mjuka penseldrag betraktar Takala med förundran människans sätt att vara tillsammans med andra existenser. Kärnfrågan i målarprocessen blev då: Hur skildra å ena sidan människans benägenhet att behärska och utnyttja levande varelser, å andra sidan hennes eviga längtan efter att beröras av naturen?

I utställningens titelverk *My Precious* griper tre svävande händer tag i en tryckt bild av en häst på en sidenduk. Det mänskliga i den gesten sammanfattar mycket av vår tid och vår ofta enfaldiga relation till vår omgivning och hur den allt oftare formas av bilder, symboler och fantasier. Då man betraktar målningen kan man nästan känna det stora djurets rörliga mule i sina händer, trots att den stiliserade bilden av ett hästhuvud tryckt på en sidenduk är något helt annat än en levande, frustande varelse.

I verken i serien *Dear* som visas i stora salen förvandlas bilden av hästen ytterligare till en hästmask i latex, ett avklätt tomt skal eller en deformerad fantasibild av djuret, envist tafsad av handen som går igen från det ena verket till det andra. Verkens jämna fond i grönbeige har Takala hämtat från den engelske konstnären **George Stubbs** hästmålning *Whistlejacket* från 1762 som fungerade som ett startskott för arbetet med utställningen.

I diptyken *With* ser vi två nästan identiska människor som bär duk på huvudet. Vid en första anblick kan den hästprofil som dukarna bildar kanske passera obemärkt. Den enkla förskjutning i bildläsningen som iakttagelsen framkallar skapar emellertid en kedjereaktion. Dukens tryckta bild av ett hästhuvud sveper sig ovanpå människogestalten för att liksom sammansmälta till en del av den tvådimensionella sittande gestalten. Man kan nästan känna sidendukens mjuka smekning.

Målningarnas ljusa, blacknade palett är en nickning mot den tidiga renässansens fresker som är viktiga för Takala och som hon ständigt återvänder till. Någoting av freskernas frid och stillsamma andhämtning har fortplantats i de nya verken, som med sin mjukt skimrande yta och strama komposition utandas konstnärens tänkande, motstridiga tystnad. Ögon tittar, gestalter döljs, händer rör sig, berör, smeker, trycker.

– Hanna Huitu

Päivi Takala (f. 1970) har studerat måleri vid Berlins konstuniversitet 1994–1998 och konstfostran vid Konstindustriella högskolan 1990–96. Hennes verk ingår i betydande inhemska och internationella samlingar, såsom Helsingfors konstmuseums, Kiasmas, Saastamoinenstiftelsens och Malmö konstmuseums samlingar samt i privata samlingar både i Finland och utomlands. Takalas målningar har under de senaste åren visats på många grupputställningar, t.ex. Saastamoinenstiftelsens samlingsutställning på EMMA (2022–2024 och 2020–2021); konstmuseet Riga Bourse (2017–2018) och museet Aboa Vetus & Ars Nova (2017–2018) samt på talrika sommarutställningar runtom i Finland. Hennes föregående separatutställning Birdlife visades på Galerie Anhava 2021. Parallellt med sitt konstnärliga arbete har Takala sedan 2014 också undervisat i måleri på Bildkonstakademin.